

Είσαι ΕΛΛΗΝΑΣ; Γράψε ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Είμαστε σωβινιστές όταν μιλάμε για την γλώσσα μας;

Μερικοί καλοθελητές κατηγορούν κάθε επαινετή της Ελλάδος ως δήθεν σωβινιστή. Καλούμε λοιπόν εδώ, όχι Έλληνες, αλλά επιφανείς ξένους να τεκμηριώσουν με το λόγο τους την αξία, την ακτινοβολία, την αθανασία της Ελληνικής γλώσσας.

Κικέρων (ο ενδοξότερος ρήτωρ της αρχαίας Ρώμης):

«Εί οί θεοί διαλέγονται, τῆ τῶν Ἑλλήνων γλώττη χρῶνται»

Huan Azio (Βάσκος γερουσιαστής):

«Διά την διεθνοποίησιν της Ελληνικής γλώσσης μεγάλην έχομεν ευθύνην, ως ουκ ούσαν άλλην γλώσσαν αυτής ανωτέραν».

Errieta Valter (Γαλλίδα γλωσσολόγος):

«Η Ελληνική γλώσσα είναι η μόνη στην Ευρώπη που δεν υπέκυψε σε καμία κατοχή».

Wandruska (καθηγητής Γλωσσολογίας Πανεπ. Βιέννης):

«Οι ευρωπαϊκές γλώσσες φαίνονται ως διάλεκτοι της Ελληνικής».

Sagredo και Puhana (Βάσκοι Ελληνιστές):

«Η Ελληνική γλώσσα και παιδεία αποτελουσι το θεμέλιον του Δυτικού πολιτισμού. Πάντες δε Ευρωπαίοι οφειλέται της Ελλάδος εσμέν».

M. Ventris (Άγγλος επιστήμων που αποκρυπτογράφησε τη Γραμμική γραφή Β'):

«Η αρχαία Ελληνική γλώσσα ήτο και είναι η ανωτέρα όλων των παλαιότερων και νεωτέρων γλωσσών».

U. Wilamowitz (Γερμανός φιλόλογος):

«Η Ελληνική φυλή, ανωτέρα κάθε άλλης, είναι και μητέρα κάθε πολιτισμού».

Βολταίρος (Γάλλος διανοητής):

«Είθε η Ελληνική γλώσσα να γίνει κοινή όλων των λαών».

Var. Goeger (Γερμανός σοφός):

«Ο Ευρωπαϊκός πολιτισμός ξεκινά από την Ελλάδα».

Goethe (ο κορυφαίος Γερμανός ποιητής):

«Η Ελλάδα είναι ο νους και η καρδιά της οικουμένης».

Ακαδημία Επιστημών της ΕΣΣΔ, "Παγκόσμια Ιστορία":

«Χωρίς τα θεμέλια που έθεσαν οι Έλληνες δεν θα υπήρχε ο νεώτερος ευρωπαϊκός πολιτισμός. Η Ελληνική λογοτεχνία είναι η αρχαιότερη της Ευρώπης».

Hellen Keller (η διάσημη τυφλή Αμερικανίδα συγγραφέας):
«Όπως το βιολί είναι το τελειότερο μουσικό όργανο, έτσι και η Ελληνική γλώσσα».

H.F. Kitto (Άγγλος καθηγητής Πανεπιστημίου):
«Όλοι οι κλάδοι της λογοτεχνίας και της επιστήμης αρχίζουν με τους Έλληνες. Η Ελληνική γλώσσα είναι η πιο καθαρή και η πιο πλούσια στον κόσμο».

Irina Kovaleva (Ρωσίδα καθηγήτρια Πανεπιστημίου Μόσχας):
«Η Ελληνική γλώσσα είναι όμορφη σαν τον ουρανό με τ' άστρα».

Maurice Kruaze (Γάλλος Ακαδημαϊκός):
«Οι άνθρωποι θα ανατρέχουν πάντα στις πηγές της Ελληνικής κλασικής αρχαιότητας για να δροσιστούν».

Furtvengler (καθηγήτρια Πανεπιστημίου Βιέννης):
«Η Ρώμη στάθηκε μία αιώνια πόλη, αλλά η Αθήνα είναι κόσμος ολόκληρος».

Marianne McDonald (η πρωτεργάτις του TLG)
«Η γνώση της Ελληνικής γλώσσας είναι απαραίτητο θεμέλιο υψηλής πολιτιστικής καλλιέργειας».

Karl Marx (ο θεμελιωτής του Μαρξισμού):
«Οι αξίες του Ελληνικού Πολιτισμού παραμένουν άφθαστα πρότυπα».

Bernard Shaw (Ιρλανδός συγγραφέας):
«Αν στη βιβλιοθήκη σας δεν έχετε έργα των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων, τότε μένετε σ' ένα σπίτι χωρίς φως».

Martin Heidegger (φιλόσοφος):
«Για τους Έλληνες η ύψιστη προίκα τους είναι η γλώσσα τους, στην οποία η παρουσία (φιλοσοφικός όρος) ως τοιαύτη φθάνει στην εκκάλυψη και στην κάλυψη. Όποιος δε μπορεί να δει τη δωρεά ενός τέτοιου δώρου προς τον άνθρωπο και όποιος δε μπορεί ν' αντιληφθεί τον προορισμό ενός τέτοιου πεπρωμένου, καθόλου δε θ' αντιληφθεί τον λόγο περί του προορισμού του είναι, όπως ο φυσικός τυφλός δε μπορεί ν' αντιληφθεί τι είναι το φως και το χρώμα».
«Τα αρχαία Ελληνικά δεν είναι μία γλώσσα, αλλά "Η Γλώσσα"».

Werner Heisenberg (Γερμανός φυσικομαθηματικός-φιλόσοφος):
«Η θητεία μου στην Ελληνική γλώσσα υπήρξε η σπουδαιότερη πνευματική

μου άσκησις. Στη γλώσσα αυτή υπάρχει η πληρέστερη αντιστοιχία μεταξύ της λέξεως και του εννοιολογικού της περιεχομένου».

Marriane McDonald (η πρωτεργάτις του TLG):

«Η Γλώσσα της Ελευθερίας, ο Ένδοξος θησαυρός της Ελλάδος, η Δόξα της Ελλάδος, ανήκει σε όλους μας και έχει διαμορφώσει την επιστημονική και λογοτεχνική κληρονομιά του Δυτικού Κόσμου. [...] Η ιστορία της Ελληνικής γλώσσας αποτελεί την ιστορία της φιλοσοφικής και πολιτιστικής εξέλιξης του ανθρώπου της Δύσης. Από όλα τα ανθρώπινα δημιουργήματα, η Ελληνική γλώσσα είναι το καταπληκτικότερο. Η γνώση της Ελληνικής γλώσσας, της ζωής και των σχέσεων στις οποίες οι Έλληνες εξέφρασαν τη σκέψη τους και τα αισθήματά τους, είναι ουσιαστικά αντιπροσωπευτικά στοιχεία για έναν υψηλό πολιτισμό. Δεν υπάρχει πιο όμορφη γλώσσα από την Ελληνική. Έχει διατηρήσει την ομορφιά της μέσα στους αιώνες, όχι μόνο με τη μορφή και τους ήχους της, αλλά και με τις ηθικές ιδέες που εκφράζει. [...] Οι Έλληνες μας έδωσαν το χρυσό μέτρο και τη χρυσή τους γλώσσα. [...] Η Ελληνική γλώσσα πρέπει να διαιωνιστεί ως πολύτιμος και ωραίος θησαυρός. [...] Πρέπει να ξεκινήσουμε μία νέα σταυροφορία για την υπεράσπιση της Ελληνικής γλώσσας και τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης του παρελθόντος. Η Ελληνική γλώσσα είναι ένα γερό κτίσμα όσο ο Παρθενώνας. [...] Ας εργαστούμε όλοι μαζί για να λαμπρύνουμε το θησαυρό της Ελληνικής Γλώσσας και να τον κάνουμε κτήμα προσιτό σε όλον τον κόσμο».

G. Murray (καθηγήτης της Ελληνικής Γλώσσας στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης):

«Η Ελληνική είναι η τελειότερη γλώσσα. Συχνά διαπιστώνει κανείς ότι μία σκέψη μπορεί να διατυπωθεί με άνεση και χάρη στην Ελληνική, ενώ γίνεται δύσκολη και βαριά στην Λατινική, Αγγλική, Γαλλική ή Γερμανική. Είναι η τελειότερη γλώσσα επειδή εκφράζει τις σκέψεις των τελειότερων ανθρώπων».

T.L. Heath (Βρετανός μαθηματικός):

«Η Ελληνική γλώσσα προσφερόταν κατά εξαιρετικό τρόπο ως όχημα της επιστημονικής σκέψεως. Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της γλώσσας του Ευκλείδη είναι η θαυμαστή ακρίβεια. Η γλώσσα των Ελλήνων είναι επίσης θαυμασίως περιεκτική. Στον Αρχιμήδη, στον Ήρωνα, στον Πτολεμαίο και στον Πάππο θα βρούμε πραγματικά πρότυπα περιεκτικών δηλώσεων».

Huan Puhana Arza (Βάσκος Ελληνιστής):

«Η της Ελληνικής γλώσσας σαφήνεια, η τελειότητα, η ελασιμότητα και πλούτος τοσοῦτοι εισίν ή πάσας άλλας γλώσσας υπερίσχυκε και ικανή του δημιουργείν και αναπτύσσειν τοσοῦτον πολιτισμόν ή πάσαι άλλαι ήττονές εισίν, αλλ' αφειλέται αυτής».

M. Ventris:

«Η αρχαία Ελληνική γλώσσα είχε ανωτερότητα και εξακολουθεί να έχει

απέναντι σε όλες τις νεώτερες γλώσσες και, γιατί όχι, απέναντι σε όλες τις λατινικές, γερμανικές ή σλαβικές. Αυτό το εργαλείο είναι το τελειότερο πνευματικό εργαλείο που σφυρηλάτησε ποτέ η ανθρωπίνη νόηση».

Jean Bouffartigue και Anne-Marie Delrieu (Γάλλοι λεξικογράφοι):

«Μακρινή πηγή του πολιτισμού μας η Ελλάδα, βρίσκεται ζωντανή μέσα στις λέξεις που λέμε. Σχηματίζει κάθε μέρα τη γλώσσα μας. Οι βάσεις και ο εξοπλισμός του επιστημονικού λεξιλογίου ήρθαν από την Ελλάδα, ακόμα και στην αρχαιότητα. Τα δάνεια όμως εξακολούθησαν, και όχι μόνο από συνήθεια. Συνέχισαν, διότι η Ελληνική γλώσσα προσφέρεται με αξιοθαύμαστο τρόπο, πολύ περισσότερο από ό,τι η Λατινική, για την δημιουργία των λέξεων ανάλογα με τις ανάγκες.

Η Ελληνική γλώσσα δεν παρείχε πια αρκετές λέξεις για τον αυξανόμενο αριθμό νέων εννοιών. Παρουσιάστηκε τότε η ιδέα να χρησιμοποιηθούν οι μέθοδοι που εφάρμοζαν οι Έλληνες για να αυξάνουν το λεξιλόγιό τους. Η δομή της γλώσσας τους τούς επέτρεπε να συνθέτουν λέξεις μ' έναν τρόπο απλό και αποτελεσματικό. Τους μιμήθηκαν κατασκεύασαν μία νέα λέξη, την οποία μετέτρεψαν στη γλώσσα τους (γαλλικά, αγγλικά, γερμανικά, ιταλικά). Η μίμηση τις πιο πολλές φορές είναι πετυχημένη, διότι οι κατασκευαστές Ελληνικών λέξεων είναι εξαιρετοι Ελληνιστές».

H.F. Kitto (Βρετανός καθηγητής Πανεπιστημίου Bristol):

«Είναι στη φύση της Ελληνικής γλώσσας να είναι ακριβής, καθαρή και σαφής. Η ασάφεια και η έλλειψη άμεσης εννοήσεως, που χαρακτηρίζει μερικές φορές τα Αγγλικά, καθώς και τα Γερμανικά, είναι εντελώς ξένες στην Ελληνική γλώσσα. Μαζί με αυτή τη σαφήνεια και τη δημιουργικότητα και τη σοβαρότητα, βρίσκουμε επίσης ευαισθησία και άψογη κομψότητα».

Albert Zursen:

«Δε μπορεί κανείς ν' αναφερθεί στα Ελληνικά γράμματα, χωρίς να αναφέρει ότι και η ίδια η γλώσσα, μία από τις ωραιότερες απ' όσες μίλησαν ποτέ οι άνθρωποι, εξακολουθεί να ζει και σήμερα στην επιστημονική ορολογία της εποχής μας, παρέχοντάς μας μία αστείρευτη πηγή νέων όρων».

W. Thompson (καθηγητής Φυσικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο St. Andrews):

«Υπάρχουν άνθρωποι που λένε ότι τα Ελληνικά δε χρειάζονται. Πράγματι, υπάρχουν άνθρωποι για τους οποίους τα Ελληνικά δε θα μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Υπάρχουν όμως και θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν πολλοί άλλοι, που στην Ελληνική σοφία και στην γλυκιά Ελληνική γλώσσα ανακαλύπτουν κάτι που το έχουν ανάγκη και που χωρίς αυτό θα ένοιωθαν στ' αλήθεια φτωχοί: κάτι που είναι σαν ραβδί στο χέρι, φως στο μονοπάτι, φάρος-οδηγός... Και όταν κάποιος τους ρωτήσει για ποιο λόγο ασχολούνται με την Ελληνική γλώσσα, το πιθανότερο είναι ότι θα μείνουν άφωνοι μπροστά στην τερατώδη ύβρη της ερωτήσεως και ο λόγος της αφοσιώσεώς τους θα μείνει για πάντα

κρυμμένος από τον ερωτώντα».

Edward Gibbon (Βρετανός ιστορικός):

«Οι Βυζαντινοί εξακολουθούσαν να κατέχουν το χρυσό κλειδί που μπορούσε να ξεκλειδώνει τους θησαυρούς της αρχαιότητας: τη μουσική και την πλούσια Ελληνική γλώσσα που δίνει ψυχή στα αντικείμενα των αισθήσεων και σώμα στις αφηρημένες έννοιες της φιλοσοφίας».

Mary Shelley:

«Η γλώσσα των Ελλήνων, σε ποικιλία, απλότητα, ευλυγισία και πιστότητα ξεπερνά κάθε άλλη».

Johann Wolfgang von Goethe:

«Άκουσα στον Άγιο Πέτρο της Ρώμης το Ευαγγέλιο σε όλες τις γλώσσες. Η Ελληνική ξεχώρισε, άστρο λαμπερό μέσα στη νύχτα».

Φρειδερίκος Νίτσε ("Η Γένεση της Τραγωδίας", κεφ. XV, 1872)

«Αποδεδειγμένα σε κάθε περίοδο της εξέλιξής του ο δυτικοευρωπαϊκός πολιτισμός προσπάθησε να απελευθερώσει τον εαυτό του από τους Έλληνες. Η προσπάθεια αυτή είναι διαποτισμένη με βαθύτατη δυσαρέσκεια, διότι οτιδήποτε κι αν (οι δυτικοευρωπαίοι) δημιουργούσαν, φαινομενικά πρωτότυπο και άξιο θαυμασμού, έχανε χρώμα και ζωή στη σύγκρισή του με το Ελληνικό μοντέλο, συρρικνωνόταν, κατέληγε να μοιάζει με φθινό αντιγράφο, με καρικατούρα. Έτσι ξανά και ξανά μια οργή ποτισμένη με μίσος ξεσπάει εναντίον των Ελλήνων, εναντίον αυτού του μικρού και αλαζονικού έθνους που είχε το νεύρο να ονομάσει βαρβαρικό (για κάθε εποχή) ό,τι δεν είχε δημιουργηθεί στο έδαφός του.

Μα ποιοί, επιτέλους, είναι αυτοί των οποίων η ιστορική αίγλη υπήρξε τόσο εφήμερη, οι θεσμοί τους τόσο περιορισμένοι, τα ήθη τους αμφίβολα έως απαράδεκτα, και οι οποίοι απαιτούν μια εξαιρετη θέση ανάμεσα στα έθνη, μια θέση πάνω από το πλήθος; Κανένας από τους επανεμφανιζόμενους εχθρούς τους δεν είχε την τύχη να ανακαλύψει το κώνειο, με το οποίο θα μπορούσαμε μια για πάντα να απαλλαγούμε από αυτούς. Όλα τα δηλητήρια του φθόνου, της ύβρεως, του μίσους έχουν αποδειχθεί ανεπαρκή να διαταράξουν την υπέροχη ομορφιά τους.

Έτσι, οι άνθρωποι συνεχίζουν να νιώθουν ντροπή και φόβο απέναντι στους Έλληνες. Βέβαια, πού και πού, κάποιος εμφανίζεται που αναγνωρίζει ακέραιη την αλήθεια, την αλήθεια που διδάσκει ότι οι Έλληνες είναι οι ηνίοχοι κάθε επερχόμενου πολιτισμού και σχεδόν πάντα τόσο τα άρματα όσο και τα άλογα των επερχόμενων πολιτισμών είναι πολύ χαμηλής ποιότητας σε σχέση με τους ηνίοχους (Έλληνες), οι οποίοι τελικά αθλούνται οδηγώντας το άρμα στην άβυσσο, την οποία αυτοί ξεπερνούν με αχίλλειο πήδημα».

Ύστερα λοιπόν από αυτά τα τεκμήρια, τί λέτε, είμαστε σωβινιστές;

[Του Γιάννη Παυλάκη, φιλολόγου και προέδρου ΟΔΕΓ Πειραιώς. Άρθρο στην εφημερίδα «Η Γλώσσα μας» του Ομίλου Πειραιώς για τη διάδοση της Ελληνικής Γλώσσας]